

IN DEZE WERELD, MAAR NIET VAN DEZE WERELD

DOOR GREG KOUKL

Ik heb iets gelezen waar ik diep over moest nadenken:

De wereld die wij, als Christenen eeuwenlang gekend hebben is verdwenen; voorgoed verdwenen.

Toen die woorden tot me doorgedrongen waren besepte ik dat dit zeker waar is. Ik wilde het eigenlijk niet toegeven. Ik wilde me niet overgeven aan het idee dat we niet in staat zouden zijn om te klok terug te draaien naar de dagen waarin de Christelijke kijk op de wereld het grondbeginsel was voor onze begrippen van wat goed is, wat waar is, en wat lieflijk is. Ik wilde niet erkennen dat de wereld waarin ik ben opgegroeid 'voorgoed verdwenen' is. Ik geloof echter dat het waar is.

...De dagen waarin iedere Christen rustig kan meegaan met de cultuur "zonder een antwoord te geven over de hoop die in hem is," zijn voorbij. Gelovigen die in het verleden aan de zijlijn hebben gestaan zullen zich niet meer kunnen verbergen. Ze zullen door de oppositie gedwongen worden om hun positie in te nemen.

Wat mij betreft doe ik twee dingen, en ik beveel je van harte aan om hetzelfde te doen:

Allereerst heb ik mijn verwachtingen bijgesteld. Het is eigenlijk een feit dat we altijd al vreemdelingen zijn geweest in deze wereld. Ook al is alles hier in het westen vrij gemakkelijk geweest voor ons als Christenen, toch hebben onze broers en zusters in andere delen van de wereld dit altijd al geweten. Misschien laat God "onze cultuur een tijdje verdwijnen" om ons eraan te herinneren in welk rijk we eigenlijk horen.

Ten tweede wil ik mijn besluit om trouw te zijn aan Christus versterken, bij de genade Gods, wat voor vijandelijkheden of obstakels er ook op mijn pad zullen komen, hoeveel het me ook zal kosten. Ik wil me er op voorbereiden zodat ik met mijn gezin standvastig zal zijn, hoeveel tegenstand we ook zullen krijgen. Alles kan makkelijker worden, of juist veel moeilijker. Alleen God weet daarvan. De oude, makkelijke dagen zijn misschien voorgoed voorbij maar dat zou volgelingen van Christus niets uit moeten maken.

Wat het belangrijkste is kan opgesomd worden in woorden die zorgvuldig op twee kleine steentjes geschilderd waren; een voor iedere zak, die aan een jongetje gegeven waren door zijn zendingsouders toen ze hem van Nanjing naar een kostschool in Sjanghai stuurden. Er stond alleen maar op de steentjes:

Getrouw bevonden en Maak Hem blij.

Hoe kunnen gelovigen in de wereld leven maar niet van de wereld zijn?

Als we het woord 'wereld' lezen in het Nieuwe testament, gaat het over het Griekse woord 'cosmos'. Cosmos heeft het meest te maken met de bewoonde aarde en de mensen die er leven, en die functioneert afzonderlijk van God. Satan is de heerser van deze "cosmos." Als we begrijpen dat het woord wereld een wereldsysteem aanduidt dat geregeerd wordt door Satan, dan kunnen we gemakkelijker aanvaarden wat Jezus zegt, dat gelovigen niet meer van de wereld zijn. We worden niet meer overheerst door de zonde, noch zijn we gebonden aan de principes van de wereld. Daarbij komt nog dat we veranderd worden naar het beeld van Christus, waardoor onze interesse in de dingen van de wereld steeds minder wordt, naarmate we meer volwassen worden in Hem.

Gelovigen in Jezus Christus zijn in de wereld, fysiek aanwezig, maar behoren haar niet toe, zijn geen deel van de waarden ervan. Als gelovigen zouden we afgezonderd moeten zijn van de wereld. Dat is de betekenis van heilig zijn en een heilig, rechtvaardig leven leiden; afgezonderd zijn. We zijn niet verondersteld om deel te nemen aan de zondige activiteiten die de wereld voorstaat, en ook houden we niet vast aan de zouteloze, verziekte gedachten die de wereld proclameert. In plaats daarvan zijn we verondersteld om ons en onze gedachten aan te passen aan die van Jezus. Dit is een dagelijkse bezigheid en deze overtuiging moeten we ons dagelijks voorhouden.

We moeten ook goed begrijpen dat in de wereld zijn maar niet van de wereld, nodig is als we een licht voor anderen willen zijn in deze geestelijke duisternis. We zijn verondersteld om op zo'n manier te leven dat degenen die ons geloof niet aanhangen, onze goede daden en houding kunnen zien en weten dat er iets aan ons is dat anders is. Christenen die ontzettend hun best doen om net zo te leven, te denken, en zich te gedragen als mensen die Hem niet kennen, doen Hem enorm tekort. Zelfs de heidenen weten dat "men iemand aan zijn vruchten herkent" en als Christenen horen we de vruchten van Zijn Geest in ons te laten zien.

"In" de wereld zijn betekent ook dat we kunnen genieten van de dingen van de wereld, zoals de prachtige schepping die God ons gegeven heeft, maar dat we ons niet moeten wentelen in de dingen waar de wereld waarde aan hecht, en zijn we ook niet verondersteld om wereldse geneugten na te jagen. Plezier is niet meer onze roeping in dit leven, zoals het vroeger wel voor ons was, maar het eren van God.

-Uit: gotquestions.org